

Институт за књижевност и уметност

Међународни научни скуп
Ликовно и књижевно
у часопису Уметнички преглед

КЊИГА САЖЕТАКА

Београд
3–5. септембар 2020

Одбор скупа

Др Бојан Јовић

Др Мирјана Глигоријевић Максимовић

Проф. др Предраг Драгојевић

Др Станислава Бараћ

Др Зоја Бојић

Координаторка скупа др Вишња Крстић

Уметнички преглед бр. 6, 1939, стр. 161-167, „Олтарске слике у цркви на Данчама,“
Уметнички преглед бр. 2, 1941, стр. 51-53).

„Уметност ренесансног Дубровника и *Уметнички преглед*. Милан Кашанин и Дубровачка сликарска школа“ доноси студију Кашанинових списа, пружајући својевидну *fortuna critica* његовог погледа на та три сликара, као и на целу Дубровачку школу. Поред тога, аутор текста указује на нека још увек неодговорена критична питања везана за документе и радове Михајла Хамзића.

Др СУЗАНА ПОЛИЋ

Централни институт за конзервацију

Београд

О НАУЦИ У УРЕДНИЧКОМ КОНЦЕПТУ МИЛАНА КАШАНИНА: СТУДИЈА ЧАСОПИСА *УМЕТНИЧКИ ПРЕГЛЕД*

Ауторски уреднички концепт др Милана Кашанина, реализован у часопису *Уметнички преглед* (1937-1941), могуће је истраживати са више аспеката, међу којима је доминантан тематски, историјско-уметнички план. У овом раду, истраживање је усмерено на једно од методолошких питања у реализацији концепта, које се односи на уредничко одређење др Милана Кашанина према месту науке у интегралном контексту тумачења феномена којима је часопис био посвећен. Иако ово питање није било експлицитно проблемски постављено и тематизовано у *Уметничком прегледу*, оно је присутно у реализацији уредничког концепта: у одабиру сарадника и отварању простора за научне прилазе у њиховим експликацијама, као и у минуциозном уредничком креирању анотација о научним темама и догађајима. Теза овог истраживања је, да је др Милан Кашанин, осим прецизног рада на тематском, историјско-уметничком плану, својим истанчаним одређењем према месту науке у концепту *Уметничког прегледа*, омогућио шире, просветитељско утемељење часописа. Захваљујући томе, *Уметнички преглед* је и данас један од прворазредних извора за проучавање и разумевање стваралаштва, наше традиције, као и интелектуалне атмосфере и вредносних система друштва у периоду свог настанка и трајања.

Методолошки, ово истраживање спроведено је кроз анализу прилога у *Уметничком прегледу*, који садрже научне експликације, као и анализу прилога у којима су присутна размишљања о науци или научним методама. Значајни су и прилози у којима је реч о конкретним активностима института, научних истраживача, универзитетских професора или иностраних конзерваторских лабораторија, а важан сегмент истраживања односи се и на уреднички одабир у представљању научних часописа. Са циљем разумевања ширег, европског контекста у којем је настао ауторски концепт др Милана Кашанина, примењена је и компаративна метода за испитивање једне од могућих паралела у раду два савременика, др Милана Кашанина и Чезаре Брандија, ликовног критичара и историчара уметности, који је 1939. године основао и био први директор Istituto Centrale per il Restauro у Риму.

проф. др ЗОРАН РАКИЋ
Одељење за историју уметности
Филозофски факултет у Београду

ИЗУЧАВАЊЕ СРПСКОГ СРЕДЊОВЕКОВНОГ СЛИКАРСТВА НА СТРАНИЦАМА ЧАСОПИСА *УМЕТНИЧКИ ПРЕГЛЕД*

Беспрекорно графички опремљен, редован у излажењу, с пробраном скупином сарадника окупљених око агилног и ученог Милана Кашанина, часопис *Уметнички преглед* се током три ипо године излажења (1937–1941) сврстао међу најзначајније периодичне публикације у Краљевини Југославији. Мада је, као часопис општег карактера, био лишен научног апарата и садржао прилоге посвећене најразличитијим темама из европске и уметности на тлу Југославије, обухваћеним раздобљем од антике до тридесетих година XX века, *Уметнички преглед* је међу својим корицама, готово из броја у број, доносио и текстове о српској средњовековној уметности – спорадично о црквеној архитектури и скулптури, фортификацијама и примењеним уметностима, а нешто чешће о фрескама, иконопису и минијатурама. Упркос постајању часописа *Старинар* и *Гласник Скопског научног друштва*, специјализованих за изучавање српске уметности средњег века, Милан Кашанин је, благодарећи сопственим прилозима (о српском средњовековном портрету и охридским иконама) и, посебно,